

POKOJ

OBČASTNÍK EV. A.V. CIRKEVNÉHO ZBORU
BUDIMÍR

XIII. Ročník

1/2020

ŽALM 46

Bôh nám je útočišťom a silou,
pomocou v súzenciach, najdenou veľmi dokázanou.
Preto sa nebudeme báť, hoci by sa zem prevrátila
a vrchy by sa klátili uprostred mora, hoci by hučali
a penili sa jeho vody a vrchy by sa triasli, keď sa
vzduje more.

Rieka svojimi ramenami potešuje Božie mesto,
sväté príbytky Najvyššieho.
Boh je uprostred neho, nepohne sa; Boh mu pomôže
na úsvite.

Národy hučali, kráľovstvá sa otriasali.

Vydal hlas a zem sa rozplynula.

Hospodin zástupov je s nami.

Jákobov Boh je náš hrad.

Pod' te a hľad' te na skutky Hospodina, ktorý koná
úžasné veci na zemi: zastavuje vojny až po končiny
zeme, zlomí luk, poláme kopy, bojové vozy spáli v
ohni.

Prestaňte! Uznajte, že ja som Boh!

Som vyvýšený medzi národmi, som vyvýšený na
zemi.

Hospodin zástupov je s nami.

Jákobov Boh je náš hrad.

POKOJ

TÉMA ČÍSLA:

POKOJ

- 2 Úvod
- 3 Slovo sestry farárky
- 4 Udialo sa
- 8 Svedectvo
- 9 Báseň
- 10 Obláčik pre deti
- 11 Aktuálne
- 12 Oznamy

Úvod

Prajeme Vám požehnaný čas pri čítaní tohto časopisu, veľmi nás potešilo, že po dlhšej odmlke sa už mnohí pýtali na nové vydanie časopisu a niektorý sa s nami podelili aj o skúsenosti, ktoré prežili s Pánom Bohom.

Na úvod by som sa rád prihovril Žalmom 46, kde sa v úvode píše: „Boh nám je útočiskom a silou, pomocou v súženiach, nájdenou veľmi dokázanou.“

Prežívame zvláštny, čudný rok, plný neistoty. Aj keď prvotný strach už pominul, objavil sa znova a prináša nové otázky. A to je presne to, čo diabol chce, lebo satan chodí, aby kradol, škodil a zabíjal. Našou úlohou je vzopriet sa tomu v mene Pána Ježiša, odmietnuť to, oprieť sa o Jeho slovo a postaviť sa na Jeho zaslúbenia.

Aj vďaka Žalmu 46 sa už nikdy nemusíme báť, môžeme prežívať pokoj a naše srdce môže byť naplnené radosťou. Je to ohromujúce slovo. Pán nás pozná a vie o našich potrebách a vie aj o tom, že čelíme problémom, chaosu, zmätku, chorobe, pokušeniu. To všetko spôsobuje, že sa naše životy trasú v základoch. Preto Žalm 46 je ako určený pre tento čas, to slovo potrebujeme,

aby sme dosiahli Boží pokoj ako stále tečúcu riekou naplnenú čerstvou vodou. Boh nám zaslúbil, že je vždy s nami, že bude s nami aj keby sa prevrátila zem. A pokiaľ je v nás prítomný, chce s nami neustále hovoriť a chce, aby sme s ním hovorili aj my, bez ohľadu na to kde sa nachádzame, či sme v práci, s rodinou, priateľmi, nepriateľmi a či v „komôrke.

Nezáleží na tom, s čím proti nám diabol príde, Božia moc je stále väčšia ako satanove útoky. Jeho pomoc prichádza s darom Ducha svätého, ktorý v nás prebýva ak sme život odovzdali Pánovi Ježišovi, prijali Jeho odpustenie a starý život zanechali. Teda Jeho Duch svätý naplňuje vôľu Otca v našich životoch. On zostáva v nás a je tu pre nás cez deň aj v noci. Apoštol Pavol nám pripomína, že naše telo je chrámom Ducha svätého a teda sme Pánovým príbytkom tu na zemi. Myslite, že chce prebývať v chorých, strápených a ustráchaných telách? NIE, a tak nám dáva svoj pokoj a uzdravenie. Vezmime si to!

Vaša redakcia

„Bôh nám je útočiskom a silou, pomocou v súženiach, nájdenou veľmi dokázanou.“

(Žalm 46, 2)

„Blahoslavení, ktorí tvoria pokoj, lebo synmi Božími oni budú sa volať.“ (Mt 5, 9)

Milí čitatelia zborového časopisu *Pokoj*, bratia a sestry!

Tento rok je iný. Sme svedkami mnohých zmien, ktoré sa dotýkajú každého jedného z nás. Nosíme na tvárach rúška, dodržiavame odstup, dezinfikujeme si ruky, tzv. R-O-R. V tomto

roku boli naše chrámy Božie po dobu dvoch mesiacov úplne zatvorené. Nekonali sa ani hokejové majstrovstvá sveta či olympijské hry. Viac sa zdržiavame doma. Zvažujeme cestovanie, návštevy väčších podujatí, ale stále i účasť na nedeľných bohoslužbách. Je to však nielen prejav nášho zodpovedného prístupu k danej situácii i v zmysle slov Pána Ježiša, ktorý povedal „Nebudeš pokúšať Pána, svojho Boha!“ (L 4, 12), ale i určitý prejav strachu. Strach naplňa naše životy. Bojíme sa a pýtame sa zároveň, čo bude, ak sa tento vírus so svojimi prejavmi dotkne našich najbližších – rodičov, detí, vnúčat, pravnúčat, atď. Takýto nepokoj naplňa zrejme životy ľudí po celom svete. Nepokoj však dokázu spôsobiť i rôzne iné situácie. Každého znepokojuje a strachom naplňa niečo iné.

Na pôde našej ECAV mnohých farárov, ale i neordinovaných, v tomto rok znepokojuje veľmi aktuálna otázka financovania našej cirkvi, ktorá predsedníctvo našej cirkvi trápi už od minulého roka. Skúmali rôzne modely, ktoré by boli vyhovujúce a priniesli pokoj i v tomto smere. Či model o ktorom sa najviac diskutuje (500,-€ na kňazskú stanicu, 3,-€/za člena CZ a 5% z príjmov), bude k pokoji, alebo vnesie len ďalšie obavy, uvidíme po rokovaní Synody v Ružomberku, ktorá sa týmto bude aktívne zaoberať.

Veď svojimi rozhodnutiami, svojimi krokmi môžeme neraz totiž napomôcť k šíreniu, k tvorbe pokoja. Ako často si to uvedomujeme? Ako často sme tými, ktorí pokoj tvoria či už doma, v práci, ale i v našom cirkevnom zbere? A nielen ako často, ale ako napomáhame k tvoreniu pokoja? Uvedomujeme si, že i nekonanie, nečinnosť môže vytvárať nepokoj?

K tvoreniu pokoja nás vyzýva i samotný Pán Ježiš. On, ktorý priniesol pokoj medzi nami a Pánom Bohom, našim nebeským Otcom skrze potupnú smrť na kríži a následne vzkriesenie na tretí deň, On nás vyzýva k tvoreniu pokoja tu na zemi. Usilujme sa o pokoj, buďme tými, ktorí ho budú tvoriť nielen slovami, ale aj skutkami lásky či úprimným pokáním a prosbou o odpustenie. Veď niekedy k vytvoreniu pokoja stačí aj to krátke slovičko „prepáč“. Učme sa byť tými, ktorí tvoria pokoj nielen dnes, nielen v týchto nepokojných časoch, ale každý jeden deň, pretože my sa potom budeme právom nazývať synmi a dcérami Božími.

Dorastový výlet

Aj tento rok sme mali možnosť zažiť Božiu milosť a lásku na dorastovom výlete, ktorý sa konal od 5.7. do 12.7. 2020 na Muránskej Zdychave. Aj napriek začiatočným komplikáciám v podobe čiastočne spadnutej cesty sme na tohtoročnom výlete mohli zažiť Božiu prítomnosť.

Na našej hlavnej téme s názvom „(Ne)očakávaná cesta tam a späť“ sme si hovorili o tom ako to bolo na počiatku ľudských vekov v raji, ako prišiel do srdca človeka veľký pád v podobe hriechu, ale aj o svätom, dobrom a spravodlivom zákone. Avšak tu téma neskončila, ale pokračovala ďalej v rozprávaní o neočakávanom Kráľovi, ktorý nám vydobyl posledné víťazstvo.

Na výlete sme mali aj semináre, počas ktorých sme sa rozprávali o nude a čo s ňou, o tom ako sa dá cvičiť na Božiu slávu, alebo aj o tom aké vlastnosti má mať vedúci. Avšak najväčšia účasť bola na najobľúbenejšom seminári „On a ona alebo inak – vzťahy“.

Okrem tém a seminárov sme sa na výlete aj hrali rôzne aktivity, ako napríklad hru na trollov. Učili sme sa zakladať oheň, batikovali sme tričká, súťažili sme o poklad v športových skupinkách a každý pekný večer sme spievali chvály pri táboráku. A hoci nám aj poriadne pršalo, celý výlet sme cítili a videli nad nami Božiu ochrannú ruku. A tak sme prežili výlet v spoločenstve kamarátov a krásnom prostredí, ale najmä sme mohli spolu opäť viac spoznať, aký veľký a starostlivý je Pán Boh, ktorému veríme.

Dorastový tím

Konfirmácia

5. júl 2020 bol dňom, ktorým sme my konfirmandi slávnostne vstúpili medzi dospelých členov cirkvi. Na tento deň, sme sa pripravovali takmer dva roky. Možno sa to zdá ako dlhšia doba, ale ako by to bolo len nedávno, keď sme po prvýkrát uvideli tváre ľudí, s ktorými sme neskôr trávili každé piatkové popoludnie spoločne v kostole v Budimíre.

Z najskôr neznámych sa stali známimi, a to aj najmä vďaka mnohým rozhovorom, ktoré sme vedli spoločne s našimi farármi, pánom farárom Radkom Gregom a neskôr s pani farárkou Aničkou Debnárovou. Práve im patrí vďaka za to, že nám venovali svoj čas a sprevádzali nás touto cestou, až do slávnostného nedeľného rána.

Plní očakávaní, dúfajúc, že všetko dopadne tak, ako sme si to natrénovali, sme vstúpili do kostola, v ktorom sa na nás upierali zraky našich hrdých rodičov a rodín.

Po príhovoroch a prajných slovách členov cirkvi, sme po prvý krát prijali večeru Pánovu a stali sa tak súčasťou nášho zboru.

Zvyšok dňa sa niesol v slávnostnom duchu, ktorý sme strávili obklopení svojimi rodinami pri chutnom obede.

Dnes, po dvoch mesiacoch, sa na to spätne pozerám s úsmevom a vedomím, že možno sa uzavrela jedna etapa, avšak začala sa nová, v ktorej už nie sme deťmi - konfirmandami, ale skutočnou súčasťou zboru.

Ema Korbová

Konfirmovaní boli:

Samuel Cibula, Michal Matta, Sofia Jakubovičová, Ema Korbová, Tomáš Nosál'

Tvorivé dielne

Počas letných prázdnin sme z Božej milosti zorganizovali „tvorivé dielne“, ktoré sa uskutočnili s podporou nášho Cirkevného zboru dva krát, v zborovej miestnosti v Budimíre. Na tvorivých dielňach sa zúčastnilo takmer 20 účastníkov, najmä dievčatá, ktoré si mohli vyrobiť a vyzdobiť zaujímavé predmety, ktoré si mohli vziať so sebou domov. Medzi výtormi boli krásne zápisníky, škatuľky na spôsob šperkovničky, zbatikované trička či namaľované obrázky na plátne. Okrem toho, že sme si vytvorili pekné darčeky, tak sme sa aj spoločne zamysleli nad Božím Slovom, pomodlili sa, porozprávali, zasmiali, zaspievali a popri tom niečo chutné zjedli. Najdôležitejšie na tvorivých dielňach je to, že ľudia takto dokážu využiť a ďalej odovzdať svoje dary šikovnosti a zručnosti, ktoré dostali od nášho Pána a Stvoriteľa. Hovorili sme o dôležitosti využívania času a robení všetkého na Božiu slávu. V prvej časti zamyslenia sme si spoločne prečítali verše z listu Efezským a nakoniec sme boli povzbudení aj napomenutí z listu Kolosenským.

„Dávajte si teda veľký pozor, ako máte žiť: nie ako nemúdri, ale ako múdri. Využívajte čas, lebo dni sú zlé. Preto nebuďte nerozumní, ale pochopte, čo je Pánova vôľa.“

List Efezským 5:15-17

Snažili sme sa spoločne pochopiť, aký je rozdiel medzi múdrosťou a inteligenciou. Biblia nás vyzýva, aby sme žili múdro - to znamená, že potrebujeme spoznávať Pána Boha, Jeho Slovo a pýtať si od Neho múdrosť na robenie toho, čo je správne. Ďalej sme zdôraznili 16. verš, v ktorom sa píše, že máme využívať čas. Čas tu je vo význame „príležitosť, ktorú nám dáva Boh“.

Môže to byť príležitosť svedčiť o Bohu, vnuknutie Ducha Svätého k modlitbe za niekoho, príležitosť pomôcť, povzbudiť niekoho atď. Pán Boh nám tieto situácie dáva, no je na nás, ako a či ich využijeme. Čas je niečo, čo dostal každý z nás ako dar od Boha, nedá sa vrátiť a je vzácny, lebo nevieme, koľko ho tu na zemi ešte máme. Tak teda premárniš čas, ktorý ti je daný alebo ho využiješ múdro?

„Otroci, vo všetkom poslúchajte telesných pánov a neslúžte len naoko ako tí, čo sa ľuďom chcú páčiť, ale v úprimnosti srdca a v bázni pred Pánom. Čokoľvek robíte, robte z tej duše ako Pánovi, a nie ako ľuďom, vediac, že od Pána dostanete za

**odmenu dedičstvo, veď Pánovi Kristovi slúžite.“
List Kolosenským 3:22-24**

Pavol nám v týchto veršoch odkazuje, aby sme svoju každodennú prácu, či už školu, pomoc rodičom, brigádu, zamestnanie ale aj všetky ostatné povinnosti, robili ako pre Pána. To znamená, že to všetko máme robiť čo najlepšie ako vieme, poctivo, zodpovedne, v úprimnosti srdca a v bázni pred Pánom Bohom. Tak aby sme sa zapáčili a oslávili tým Pána Boha, pretože On vidí úplne všetko, to čo je v skrytosti, vidí do nášho srdca a mysle. Vidí to, pod akým zámerom a za akým účelom to robíme. Je už len na nás ako a komu chceme slúžiť. V pozemskom živote za dobre odvedenú prácu dostaneme finančnú odmenu, pochvalu možno potlesk, ale to všetko je len dočasné a pomínutelné, ale odmena od Pána Boha, ktorú nám nikto nemôže vziať je dedičstvo – večný život.

Modlitbička za pokoj

Daj Bože pokoja, jak dažďa vlahého.
Nedopušť rozbroja do srdca ľudského.
Nech myseľ i srdce pokorne sa stíši,
tam pri Tvojom kríži.
Tam, pri Tvojom kríži!

Diakonka Borka Plesková

Diakonka Borka Plesková sa narodila 24. decembra 1914 v Beniakovciach pri Košiciach, rodičom Štefanovi a Alžbete Pleskovej rod. Makovej. Pochádzala z 5-tich detí.

V mladosti skromné pomery vyformovali smer jej myšlienok, priťahovala ju stále viac a viac práca v službách Pánu Bohu a pomoci trpiacim.

V roku 1912 zriadili prvú slovenskú diakoniu pod vedením Kristíny Royovej v Starej Turej. Tu ako 19-násťročná v r. 1933 prichádza sestra Borka. Absolvuje prípravu a prijímacím obradom „Obliekania“ sa v roku 1936 stáva diakonisou spolku Vieroslava. Obliekla si na seba skromnú modrotlačovú rovnošatu a hlavu si prikryla typickým bielym čepcom, v ktorom sme ju mali možnosť aj my vidieť pri slávnostných príležitostiach, keď zavítala k nám na východ.

V Starej Turej začala pracovať v tzv. „Chalúpke“, kde sa starala o 10 až 30 detí. Poskytla im úplnú mimoškolskú starostlivosť. Deti boli rôznych vierovyznaní. Detičky ju oslovovali naša drahá tetička.

Neskoršie, keď vypukla vojna a za prechovávanía Židov bol trest smrti, sestra Borka bola trikrát postavená pred múr smrti, ale na plač a prosby detí ju fašisti nezastreli, aj to bolo Božie vedenie.

Súžitie v skromnosti, láske k Bohu a v kresťanskej výchove malo svoj čas spočítaný. Zoštátnenie ukončilo v priebehu štrnástich dní, bytie týchto sociálnych ústavov (Útulňa, Chalúпка a Domov bielych hláv), ktoré K. Royová za dlhé roky spolu so svojimi spoluveriacimi a milodarmi úporne vybuodovala. Dňom 27. januára 1949 končí spolok Vieroslava svoju činnosť.

Každý šiel svojou stranou. Sestra Borka do kaštieľa v Zemianskom Podhradí, kde sa vyučila za sestričku. Odtiaľ s priateľkou Erkou, pôrodnou asistentkou a sesternicou Harčárovou (kat.vier.) tiež z Beniakoviec, odišla pracovať ako diakonka do Evanjelickej nemocnice v Bratislave (dnešné Palisády), kde bola až do roku 1956. Vtedy zrušili diakonie v nemocniciach. Krátko pôsobila v Lipt. Mikuláši a potom v Lubine. Významné ocenenie jej udelil štát Izrael – Medailu spravodlivých medzi národmi, ktorú si však zo skromnosti neprevzala. Dôchodkový vek strávila v Starej Turej, kde v CZ pôsobila ako presbyterka a v spevokole až do svojej smrti 5. januára 2005. Dožila sa 90-tich rokov a 11-tich dní. Sestra Borka bola posledná žijúca diakonisa na Slovensku, obetovala svoje súkromie vyššiemu princípu, ktorému ani väčšie ľudské utrpenie nebolo dost veľké na to, aby ho nemohla prekryť vlastným srdcom veľkej lásky k blížnemu.

Tohto roku sme si pripomenuli pätnásť výročie jej úmrtia.

Stále som sa tešila, keď mamka oznámila, že príde teta Borka (tak sme ju všetci volali). V mojich spomienkach je to drobná žienka, skromná, vždy sa usmievajúca. Keď vstúpila do miestnosti vyžaroval z nej pokoj, akoby rozsvietila svojou prítomnosťou celú miestnosť. Rada o nej počúvam, keď mamka spomína na zážitky a čas, ktorý strávila a prežila s tetou Borkou v Starej Turej ako dieťa a mladé dievča.

Každoročne naše rodiny v čase pamiatky zosnulých chodíme na Starú Túru, aby sme

si uctili jej pamiatku a aj sestier Royových a ostatných diakonís, ktoré sú pochované na staroturianskom cintoríne.

Teta Borka ostala v mojich spomienkach, ktoré si chránim a posúvam ich mojím deťom, tak ako moja mamka svoje spomienky dáva mne.

Tí, čo zasadení v dome Hospodinovom, prekviťať budú na nádvoriach nášho Boha, ponosú ovocie i v šedinách a budú svieži, čerství, aby zvestovali, že je priamy Hospodin, moja skala, v ktorej niet neprávosti.
Žalm 90, 14-16

Prosbíčka o pokoj medzi vami

Milan Rúfus

Čo chceme?

Chceme chlebíčka.

A aby bola mamička.

A ocko večer z roboty

nemusí nosiť dobroty,

len dobrú vôľu.

Dobrá

vôľu.

Aby sme boli všetci spolu

až po sniček nad postieľkou.

Pretože naše mäkké tielko

do krvi režu vaše vrásky.

A potrebuje veľa lásky.

Ničoho mu tak netreba.

Dajte si pozor na seba.

Aby ste múdri

múdro žili.

Aby ste slabým neblížili.

Korona kríza, ktorá zasiahla celý svet a stále prebieha, ba dokonca sa hlási v druhej vlne zasiahla aj život i celkové dianie v našom cirkevnom zbore.

Od 15. marca 2020, teda od 3. pôstnej nedele až do 10. mája 2020 na 4. nedelu po Veľkej noci (Deň matiek) celkom 8 týždňov sa nekonali bohoslužby. Sestra farárka nám prinášala biblickú zvesť prostredníctvom internetu, rovnako ako mnoho ďalších farárov z rôznych cirkevných zborov.

Zborové presbyterstvo malo 3 zasadnutia, na ktorých sa okrem iných záležitosti riešila hlavne otázka nového nájomcu v priestoroch po MajsterDom-e. O prenájom malo záujem celkom 6 uchádzačov, všetci zaslali písomné ponuky, z nich bol rozhodnutím ZP vybraný jeden uchádzač, ktorý bude poskytovať predaj potravín. Bola schválená komisia, ktorá v mene ZP prejednáva aj ďalej rieši podmienky prenájmu.

Obláčik pre deti

Ahojte kamaráti! Jupí, začal sa nový školský rok! A okrem toho je skvelé, že sa znova vidíme 😊

😊 *Viete, ako sa volá tento časopis? Pretože presne o tomto slove je nasledujúci text. Avšak stala sa chyba! Nezbedná myška vbehla medzi slovíčka a niektoré porozhadzovala. Vieš jej pomôcť ich dať späť na správne miesto?*

Pán Ježiš je _____ pokoja. To znamená, že s Ním sa nikdy nemusím _____. Keď sa lúčil s _____, povedal im: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám _____; nie tak ako dáva _____, ja vám dávam. Nech sa neľaká vaše _____ ani nestrachuje!“ Pokoj, ktorý dáva Pán Ježiš, mi _____ nemôže vziať.

Knieža

nikto

dávam

báť

učeníkmi

srdce

svet

Detská besiedka z domu

Keď sa začiatkom roka 2020 sprísnilo opatrenia v súvislosti s vírusom COVID-19, služby Božie sme mohli „navštevovať“ iba online a besiedka, ako ju poznáme, na chvíľu nemohla fungovať. V srdciach nám horí túžba vravieť deťom o Pánu Ježišovi a viesť ich k Nemu. Tak sme hľadali spôsob, ako by to bolo možné aj napriek danej situácii a znemožnenému osobnému kontaktu. A Pán nám vnukol nápad – začali sme nahrávať malé príbehy a rozprávky takmer na každý deň. Päťminútové príbehy s poučením sa objavovali na facebooku od pondelka do piatka a v nedeľu tam na deti čakal troška dlhší príbeh. Cieľom bolo priblížiť sa deťom a ukázať im, že Pán Ježiš nie je iba na besiedke alebo iba pri modlitbe doma, ale je blízko v každej chvíli a každej situácii. Mať rád kamarátov, ktorí mi ublížia, podeliť sa, nehanbiť sa za Pána Ježiša, nebyť pyšný, nehodnotiť ľudí podľa vzhľadu... to a ešte mnoho ďalších boli hlavné myšlienky príbehov podopreté o verše či príbehy z Biblie rozprávané na základe obyčajných životných situácií.

Vďaka Bohu za milosť, že od septembra sa už môžeme s deťmi znova stretávať pravidelne na besiedkach každú nedeľu počas služieb Božích na budimírskej fare. Síce máme zavedené netradičné pravidlá kvôli vzájomnej bezpečnosti, náš spoločný čas s deťmi a Pánom Bohom to neobmedzuje. Veď čo by mohlo stáť v ceste Pánovmu slovu? Predsa Hospodin sám hovorí: „tak bude moje slovo, ktoré vyjde v mojich úst; nenavráti sa ku mne prázdne, ale vykoná to, čo sa mi ľúbi a podarí sa mu to, na čo ho pošlem.“ Iz 55, 11

Keďže v lete sa tradičný detský letný tábor nekonal, túžime s Božou pomocou a požehnaním pripraviť jesennú víkendovku pre deti vo Veľkom Slavkove. Očakávame na Pána a pripravení chceme čakať na vyjadrenia vlády a prípadné sprísnenie/uvolnenie opatrení v súvislosti s vírusom COVID-19. Od toho záleží, či sa víkendovka uskutoční a v akom režime. Zostávame na modlitbách, nech sa náš Pán oslávi!

OZNAMY

Služby Božie:

každú nedeľu, Budimír 9,00

každú druhú nedeľu, Beniakovce, Rozhanovce 7,45 a Chrastné 11,00

Stretnutie mládeže:

Budimír, nedeľa 17,30

Beniakovce, piatok 20,00

Detská besiedka:

Budimír počas služieb Božích

Stretnutie dorastu:

Budimír, piatok 16,30

Misijné popoludnie:

každú 1. nedeľu v mesiaci o 15,00 striedavo: Budimír,

Beniakovce, Rozhanovce

Stretnutie rodín:

každú 3. nedeľu v mesiaci o 15,30 v Budimíri

Vydáva evanjelický a. v. cirkevný zbor v Budimíri. Neprešlo jazykovou úpravou. Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu článkov.

Redakčná rada: Marek Antolík, Božena Fazekášová, Mirka Maková, Michala Petrová, Martina Vahalcová,

e-mailová adresa: casopis.pokoj@gmail.com